

ת"ד 8/08/2017 - יוסף פרץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 8/08/2017 – מדינת ישראל נ' פרץ
תיק חיזוני: 132318/2018

בפני כבוד השופטת אילת גרב
יוסף פרץ
ה המבקש נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

זו ההחלטה בבקשת המבקש להורות על חזרה מהודאותו כפי שנמסרה ביום 19.6.27.

ביום 18.8.2017 הוגש נגד המבקש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש להולך רגלי, וכן עבירות נוספת כמפורט בכתב האישום.

כאמור ביום 19.6.2017 הודה המבקש בעבירות המיחסות לו בכתב האישום במסגרת המענה לכתב האישום, ולאחר שהוכרע דיןנו ביקש לדוחות את מועד הטייעונים לעונש על מנת להתייצב לדין כאשר הוא מיוצג בידי עורך דין.

בקשת המבקש נענתה בחיוב והדין נדחה ליום 19.9.2017.

במועד זה התיצב המבקש עם בא כחיו וזה טען בשם כי המבקש נכח, אינו שומע ולא הבין במה מדובר וביקש להורות על ביטול הכרעת הדין.

בנסיבות אלה התבקש המבקש להגיש בקשה מפורטת נתמכת בתצהיר ערוך כדין.

בקשת המבקש הוגשה לראשונה ללא תצהיר ערוך דין ולאחר שהוגשה תגובה המשיבה, הוגשה על פי החלטת בית המשפט בקשה נוספת בציורף תצהיר ערוך דין.

בבקשתו ציין המבקש כי הוא נכח המתבקש מכך בשמיעה והבנה, ולא הבין כלל את מהות זימונו לדין, והגיע לדין ללא עורך דין ולטענתו במהלך הדיון קראו בשמו והופעל עליו לחץ מטעם ב"כ המאשימה להוזמת באשמה המיחסת לו מבלי שהבין את משמעות האשמה. ציין כי לבקשתו זו לא הוגש כל מסמכים התומכים באמור בה.

יחד עם זאת נוכח האמור בטענות אלה נקבעה הבקשה לדין.

בעת הדיון שהתקיים בבקשתה ביום 4.2.20, טענה המשיב כי בעת שמסר המבוקש את הודהתו, הקRIA לו בית המשפט את כתוב האישום ולאחר מכן הודה המבוקש במינויו לו.

המבקש נחקר בידי ב"כ המשיב, ולטענתו לא זכר את שנאמר לו לכארה על ידי התובעת אשר לטענתו הפעילה עליו לחץ. המבוקש הודה בחקירהתו כי בית המשפט הקRIA לו את כתוב האישום וכי הוא ידע מודיע הגיעו לבית המשפט. גם לשאלת בית המשפט השיב כי הוא מבין מדוע נמצא נמצוא באולם בית המשפט, וכי הוא מודיע לתחזיר שחחתם בפני עורך דין במסגרת התביעה הנוכחית.

המבקש הודה כי בית המשפט הקRIA לו את כתוב האישום והסביר לו במה הוא אשם.

לטענתו היה מבולבל ולא שמע היטב.

המבקש הבahir כי לא טען שהופעל עליו לחץ, אלא לטענתו רק אמר כי לא שמע היטב וכי באופן כללי אינו שומע היטב.

המבקש אישר כי הוא ידע לקרוא ולאחר שהכחיש כי קיבל את פרוטוקול הדיון חזר בו וטען כי קיבל את הפרוטוקול, אך הניח אותו ב מגירה של האוטו ולא שם לב מה כתוב בו. לטענתו אינו קורא ללא משקפים וכשחתם על התצהיר נשוא התביעה היה ללא משקפים.

המבקש לא ידע לומר היכן חתום על התצהיר נשוא התביעה, הודה שלא קרא את התצהיר שחחתם עליו, אינו זוכר متى חתום עליו ועל מה חתום.

בחקירהתו החזרה טען המבוקש כי ידע שהוא מואשם בכך שדרס בן אדם, וחזר על טענתו כי: "**השופט הסבירה לי את כתוב האישום**".

עם סיום חקירתו של המבוקש התבקוו הצדדים להגיש סיכומיהם בכתב.

המשיבה הגישה סיכומה ביום 6.2.20 והפנתה לפסיקה הרלוונטיות ביחס לחזרה מהודהה בהתאם לסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי.

לגוף של עניין, הדגישה המשיב כי אין מחלוקת אף על פי טענת המבוקש כי כתוב האישום הוקרא לו על ידי בית המשפט זהה הבין את תוכנו והודה במינויו לו.

עוד הדגישה המשיב כי המבוקש הודה כי בית המשפט הקRIA והסביר לו את כתוב האישום והמבקש לא ציין בשום שלב כיצד הופעל עליו לחץ פיזי או נפשי להודאות במינויו לו.

עוד צינה המשיב כי המבוקש הגיש בקשה בשינוי ניכר שכן היה עליו לפנות בבהילות לבית המשפט כי ברכונו לחזור בו מהודהתו.

צוין כי עד למועד זה לא הגיע המבוקש סיכוןו לבקשה.

אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל מהטעמים הבאים.

כפי שציינה המשיבה בהרחבנה בסיכוןיה, המבוקש הודה כי בית המשפט הקרייא לו את כתוב האישום, והוא השיב לכתב האישום.

המבקר חזר בו מטענתו כי הופעל עליו לחץ על ידי רשות הטבעה.

המבקר ידע היטב כי זמן לבית המשפט בשל תאונת הדרכים בה היה מעורב.

המבקר הודה בסופו של יום, כי אינו יודע את פרטי התצהיר עליו חתום במסגרת הבקשה לחזרתו מהודאותם.

יחד עם זאת בעת הדיון בבקשתו, ציין המבוקש כי היה מבולבל ולא שמע היטב ובכל מקרה ציין באשר למענה לכתב האישום כי: "**אני לא מודה**" (עמוד 6 לפרוטוקול שורה 23).

מעבר לכך לא פרט המבוקש את כפирתו, וטען כי ביקש לדוחות את הדיון שכן עורך דין צריך להגיע לידיון.

אכן בהתאם להלכה הפסוקה וכפי שציינה ב"כ המשיבה בהרחבנה בסיכוןיה, חזרה מהודאה טעונה קבלת היתר לכך מבית המשפט, ומתן היתר זה מותנה בקיומם של "נימוקים מיוחדים".

בע"פ 6349/11 נקבע כי המבחן העיקרי לחזרה מהודאה הוא:

"**מבחן המנייע המשמש להכרעה בבקשת לחזרה מהודאה, הוא מהותי ולא פורמלי. השאלה אינה מהו המועד הטכני בו הוגשה הבקשה לחזרה מהודאה, אלא האם מועד הגשת הבקשה מלמד, באופן מהותי, על אף שההודאה נובעת משיקולים טקטיים בלבד. את אותו המבחן ממש יש להחיל על כל אחד מסימני האמת שהתגלו במהלך ההליך, ואשר מוכיחים או מחלישים את טענת הנאשם כי הודאותו לא שיקפה באמת הودאה באשמה בעבירות המียวחשות לו. ככל שיש מוכיח אמת אלו נוצרו בשלב מאוחר יותר של ההליך הפלילי, אף יטה בית המשפט להזהר יותר בקבלתם, ולבחון ביותר קפידה האם הם כנים או שנוצרו על מנת לאפשר את החזרה מהודאה.**"

באשר לעיתוי בה הוגשה בקשה המבוקש, הרי שמדובר בבקשת שהוגשה **לאחר חדש בלבד**, מהמועד בו ניתנה הודאותו של המבוקש - אין מדובר בשינוי ניכר, ובטרם נשמעו טיעונו של המבוקש לעונש ולאחר מכן שביבש לדוחות את מועד הדיון לצורכי התייצבות עורך דין.

בעת הדיון בבקשתה התרשם בית המשפט מכנותו של המבוקש, על אף שכך יתירה בעת הדיון היה כליל וונכה טענתו כי בית המשפט הקרא לו את כתוב האישום, וכי היה מודע לסתיבת התביעות לפני בית המשפט, **כי אכן לא הבין עד תום את חומרת העבירות המוחשיות לו על פי כתוב האישום.**

יצוין כי מדובר בכתב אישום המוכיח למבוקש גרים תאונת דרכים וחבלות של ממש קשות להולך רגל, ובנסיבות אלה ככל שיורשע הנאשם על פי הודהתו, הרי שהוא צפוי לעונשה מחמירה בהתאם לפסיקה הנוגגת.

מהדיון בבקשתה ומחקירתו של המבוקש ניכר כי מדובר בבקשתה בשמייה ואף בקריאה (לטענתו נזקק לمشקפי ראייה לצורך קריאת הפרוטוקול) ויתכן כי מגבלות אלה אכן הקשו על המבוקש בהבנת שמעות הודהתו כפי שניתנה בעת הדיון.

ברע"פ 2292/08 **שי אمسلם נ. מ"י**, קבע בית המשפט העליון עת היתר לבקשת לחזור בו מהודהתו, כי ככל שההיליךbia להסדר הטיעון מעורר ספקות לגבי תוקפה של ההסכמה שנתן הנאשם, עשוי הדבר להצדיק חזרה מן ההודהה, וזאת במיוחד אם בקשתו של הנאשם לחזור בו הובאה בפני בית המשפט **עובד לנזר הדיון**.

עוד נקבע כי כל מקרה ראוי לו שיבחן לפי נסיבותיו, תוך הקפדה על שמירת זכויותו של הנאשם.

עוד קבע בית המשפט כי בנסיבות בהן ההיליך שהוביל להודהתו של הנאשם נמשך מספר דקות, בית המשפט לא יכול לשולח את טענתו של המבוקש, כי לא ניתן לו לגבש החלטה מושכלת על ניהול משפט. (בעניין זה מדובר בהסדר טיעון אשר אף מקל בעונשה עם הנאשם).

בערעור (מחוז) 6/10 טור' עמי דודוב נ. התובע הצבאי הראשי, סקר בית המשפט את הפסיקה הנוגגת בעניין זה, ובין היתר הפנה להלכה שנקבעה במסגרת ע"פ 5622/03 פלוני נ. מ"י ולפיה מקום בו מתקיים חשש ממש שההaint篾ודה באשמה בגין החופשי, או תוך שהוא אינו מבין את משמעות הודהתו, הרי שמתיקיות נסיבות חריגות הצדיקות חזרה מהודהה.

שים נסף שאזכר בע"פ 3991/04 רגבי נ. מ"י, מתייחס גם למידת העוול שיגרם לנagit אם לא ניתן לו לחזור בו מהודהתו והשלכות הרשעה עליו. כאמור כפי שכבר צוין עיתוי הגשת הבקשה הינו שיקול מכירע. עוד צוין כי הכללים בנושא אינם נוקשים, והבקשה תשקל בכל מקרה על פי נסיבותיה ולגופה. (עמ' 9 בעניין דודוב).

בנסיבות אלה אני מתירה לנagit לחזור בו מהודיתו.

קובעת הקריאה ליום 3.6.20 בשעה 10:00.

הדיון שנקבע בהחלטתי הקודמת מבוטל.

המציאות תשלח עותק ההחלטה לצדים ותודה מסירתה, ותודיעו בנוסף לכך לצדים על מועד הדיון, גם טלפונית.

ניתנה היום, כ"ה איר תש"פ, 19 Mai 2020, בהעדר הצדדים.